



Димчо Дебелянов

На

От теб научих, татко наш, че трябва
от всяка земна скръб да се оставя,
да се тревожа „колкото за хляба“ –
и пред виното сметки да не правя.

От теб научих, татко, че загазя
до шия, който дири вред кредити,
и че най-послед в брачна примка влазя
и най-изпечения пред жените.

Но научи ме, татко наш, що трябва –
за да се срещаме с глада по-рядко,
да не намирам силна всяка баба
и лъчезарно умна всяка патка!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6214>]